

Sygn. akt I C 1585/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSO w SR Iwona Kizerwetter -Kramarz

Protokolant: Justyna Tkaczuk

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. Oddala powództwo;

2. Zasądza od powoda J. K. na rzecz pozwanej (...) Sp. z o. o. w W. kwotę 1217 zł (tysiąca dwustu siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1200 zł (tysiąca dwustu złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego).

Sygn. akt I C 1585/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 września 2011 r. powód J. K. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 9.999 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swoje stanowiska powód wskazał, że pozwany była organizatorem loterii pod nazwą (...), a dochodzona przez powoda kwota stanowi odszkodowanie i zadośćuczynienie od organizatora loterii.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Sp. z o.o. w W. reprezentowany przez pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. była organizatorem loterii audiotekstowej (...).

Decyzją z dnia 3 listopada 2010 roku Dyrektor Izby Celnej w W. udzielił zgodę na przeprowadzenie loterii. **(bezsporne, decyzja k.93-93 verte).**

Loteria była prowadzona w dniach od 6 listopada 2010 roku do 25 marca 2011 roku, z zastrzeżeniem że wiadomości SMS uprawniające do wzięcia udziału w loterii można nadsyłać w terminie od dnia 6 listopada 2010 roku od godziny 0:00:00, do dnia 13 lutego 2011 roku do godziny 23:59:59.

Warunkiem uczestnictwa w Loterii było przesłanie swojego zgłoszenia w formie wiadomości SMS na odpłatny numer (...) lub inny wskazany przez Organizatora w materiałach promujących loterię. Koszt przesłania wiadomości na numer (...) wynosił 4,00 zł + VAT. **(bezsporne, regulamin loterii k.94-100).**

W czasie trwania loterii emitowano telewizyjne spoty reklamowe, których zamieszczano informację o podmiocie organizującym loterię, miejscu publikacji regulaminu, sposobie i koszcie jednorazowej rejestracji w loterii oraz kosztach związanych z dalszymi zgłoszeniami SMS.

Zgodnie z punktem VII. 1 regulaminu ww. loterii wszelkie reklamacje dotyczące przeprowadzenia loterii uczestnicy winni zgłaszać na piśmie w czasie trwania loterii, jednakże nie później niż w terminie do dnia 10 marca 2011 roku. O zachowaniu terminu do wniesienia reklamacji decydowała data stempla pocztowego. Zastrzeżono, że reklamacje złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane. **(bezsporne, regulamin k.99verte)**

J.k. (...)w dniach 9, 10, 11 i 12 listopada 2010 roku oraz w dniu 13 lutego 2011 roku dokonał zgłoszeń do loterii wysyłając odpłatne wiadomości SMS na numer (...). Odpowiednio pozwana w dniach 10, 12 i 15 listopada 2010 roku przeprowadziła losowania nagród podstawowych wynikających ze wskazanych zgłoszeń, a w dniu 14 lutego 2010 roku przeprowadziła losowanie nagrody głównej.

W dniu 14 lutego 2011 roku Dyrektor Izby Celnej w W. wydał decyzję o zmianie regulaminu loterii zakresie zmiany adresu spółki (...) Sp. z o.o. z ulicy (...) w W. na Aleję (...) w W.. **(wniosek k.105, decyzja k.-107).**

W dniach 15, 23 i 24 lutego 2011 roku J. K. przesłał reklamację na poprzedni – nieaktualny adres spółki (ul. (...) w W.). W efekcie czego reklamacje nie zostały prawidłowo zgłoszone (...) Sp. z o.o. **(bezsporne, pozew k.14-17)**

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości, w tym co do ich rzetelności i autentyczności.

Sąd oparł się również na okolicznościach przyznanych przez strony, które zgodnie z art. 229 K.p.c. nie wymagają przeprowadzenia dowodów.

Sąd oddalił wniosek powoda o przekazanie sprawy według właściwości do Sądu Okręgowego w Warszawie, bowiem roszczenie powoda nie było zastrzeżone do właściwości sądów okręgowych w myśl art. 17 k.p.c. (sprawa nie należała do spraw zastrzeżonych dla sądów okręgowych bez względu na wartość przedmiotu sporu; wartość przedmiotu sporu wynosiła poniżej 75 tysięcy złotych).

Sąd oddalił wniosek powoda o przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej spółki jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda przesłuchanego charakterze strony, bowiem nie znalazły one oparcia w załączonych dokumentach.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Definicja szkody sprowadza się do ujemnych dolegliwości powstałych w wyniku czyjegoś bezprawnego działania i - przy szkodzie o charakterze materialnym - dotyczy przede wszystkim uszczerbku powstałego w majątku poszkodowanego.

Stosowanie do dyspozycji art. 361 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Przy czym, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W przedmiotowej sprawie pozwany (...) Sp. z o.o. w W. nie kwestionował faktu organizowania loterii (...) oraz uczestnictwa w niej powoda jednak kwestionował fakt zajścia zdarzenia będącego podstawą odpowiedzialności i wysokość roszczenia.

Stanowisko pozwanego zasługuje na uwzględnienie. Zdaniem Sądu powód nie dowiódł okoliczności faktycznych świadczących o odpowiedzialności pozwanego, w tym wysokości dochodzonego roszczenia.

Zgodnie z art. 6 K.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Celnie zauważono w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r. III CSK 28/11, iż: Poprzez fakty, w myśl art. 6 k.c., należy rozumieć wszystkie okoliczności faktyczne, istotne z punktu widzenia danego przepisu prawa materialnego, z którego strona wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Nie ma więc większego znaczenia, czy są to okoliczności wskazujące na brak określonych zdarzeń, relewantnych w świetle danej normy prawnej, tzw. fakty negatywne, czy też okoliczności potwierdzające ich zaistnienie. Tzw. fakty negatywne mogą być dowodzone za pomocą dowodów z faktów pozytywnych przeciwnych, których istnienie wyłącza twierdzoną okoliczność negatywną. Należy zgodzić się również ze spostrzeżeniami zawartymi w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r. I ACa 1320/11, że: Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał.

W niniejszej sprawie ciężar udowodnienia zaistnienia zdarzenia niewątpliwie spoczywał na powodzie. Podkreślić należy także, jak trafnie zauważono w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2010 r. I BU 8/10, że: Wykrycie prawdy przez sąd ogranicza się w zasadzie do: przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony, bowiem na nich spoczywa ciężar dowodu (art. 6 k.c.), zasada prawdy materialnej nie może bowiem przekreślać kontradyktryjności procesu, gdyż - ciężar wskazania niezbędnych dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach procesowych. Działanie sądu z urzędu i przeprowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę jest po uchyleniu art. 3 § 2 k.p.c. dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach procesowych oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia.

Zgodnie z art. 3 K.p.c.: strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Trafnie zauważono w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2009 r. IV CSK 71/09, iż:

1. Przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności procesowe w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach; strony nie można zmusić do ich podjęcia.

2. Pojęcia tzw. ciężaru dowodu w znaczeniu formalnym i ciężaru dowodu w znaczeniu materialnym, choć są wzajemnie zależne, ponieważ uznanie przez sąd twierdzeń strony za udowodnione jest oparte na treści informacji uzyskanych dzięki zebranych środkom dowodowym, nie mogą być utożsamiane, albowiem materialny ciężar dowodu traktuje się nie jako powinność dowodzenia, lecz jako regułę określającą, która strona poniesie negatywne skutki nieudowodnienia określonych twierdzeń o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

3. O tym, co strona powinna udowodnić w konkretnym procesie decydują przede wszystkim: przedmiot sporu, prawo materialne regulujące określone stosunki prawne i prawo procesowe normujące zasady postępowania dowodowego.

Zgodnie z art. 232 K.p.c.: strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę. Trafnie zauważono w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2010 r. V CSK 310/09, iż: Uregulowanie art. 232 k.p.c. jest adresowane do stron, a nie do sądu. Przyznane zdaniem drugim tego przepisu uprawnienie do dopuszczenia dowodu niewskazanego przez stronę należy do sfery dyskrecjonalnej władzy sądu, a zatem podniesienie zarzutu nieskorzystania z niego mogłoby wyjątkowo być dopuszczone, jeśli skarżący wskazałby konkretny dowód, jaki powinien być dopuszczony. Nie ma podstaw do takiej wykładni tego przepisu, która nakładałaby na sąd obowiązek wyręczenia stron od inicjatywy dowodowej.

Warto w tym miejscu przytoczyć również spostrzeżenia z wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20 marca 2012 r. I ACa 191/12, iż: Sąd pierwszej instancji może przeprowadzać dowody z urzędu wyjątkowo, a nadto, jego decyzja każdorazowo musi przybierać postać postanowień dowodowych, wskazujących na ściśle określony dowód, dopuszczony na konkretną okoliczność (art. 236 k.p.c.). Żadna ze stron nie może zostać zaskoczona kierunkiem i zakresem postępowania dowodowego, zwłaszcza, gdy choćby częściowo rozmija się ono ze stanowiskami i argumentami, przedstawionymi Sądowi w roku procesu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, iż Sąd nie ma obowiązku dowodzić za wszelką okoliczności faktycznych, które są jedynie twierdzeniami jednej ze stron, mogącymi nie mieć odbicia w rzeczywistości.

W świetle powyższego, Sąd orzekł, jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w punkcie 2 wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 K.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Z uwagi na powyższe powód obowiązany jest zwrócić pozwanemu koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw, w skład których wchodzi: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.200,- złotych (§ 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.